

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/140/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719203163
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5719203163.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Turzu, členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Evy Malíkovej, v spore žalobkyne: U. Z., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXX, zastúpená advokátom: JUDr. Vladimír Kašuba, PhD., so sídlom Holubyho 51, Martin, IČO: 42 058 945, proti žalovanej: I. F., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXX, zastúpená advokátom: JUDr. Ladislav Mejstřík, so sídlom E.B. Lukáča 2, Martin, IČO: 54 112 272, o zriadenie vecného bremena, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 17C/18/2019 zo dňa 15.05.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovanej **p r i z n á v a** proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie podľa ust. § 151o ods. 3 OZ zamietol návrh žalobkyne, v ktorom sa domáhala zriadenia vecného bremena, spočívajúceho v práve prechodu peši a prejazdu dopravnými prostriedkami cez susediaci pozemok parc. reg. C č. 785/14, kat. územie obce V. k stavbe jej vlastnícky patriaceho rodinného domu, nachádzajúceho sa na jej pozemku parc. reg. C č. 785/11, a to v rozsahu dielu č. 1 vymedzenom v geometrickom pláne č. 44/2019, a to za účelom zloženia palivového dreva pre svoj dom, pričom malo ísť o celkom výnimočné prejazdy. Z vykonaného dokazovania, a to výsluchu strán sporu, svedkov, vykonanej ohliadky a snímok z katastrálnej mapy a fotodokumentácie mal preukázané, že ako žalobkyni tak žalovanej pri zachovaní a rešpektovaní hranice medzi pozemkami 785/11 a 785/14 zostáva pre každú z vlastníčok z tej-ktorej parcely od ich rodinných domov po hranicu vzdialenosť 2,5 m, cez ktorú sa povedľa svojho rodinného domu dostane väčším osobným motorovým vozidlom na zadnú časť dvora na svojom pozemku. Ďalej z katastrálnej mapy je zrejmé, že oproti žalobkyni vlastnícky patriacej parcele č. 758/6 (na ktorom stojí jej rodinný dom) a parcele č. 785/11 sa nachádza parcela č. 785/1, ktorá je vo vlastníctve Mesta C. a oproti parcelám vlastnícky patriacim žalovanej č. 785/12 (na ktorej stojí jej rodinný dom) a č. 785/14 sa nachádza parcela patriaca pánovi K., ku ktorému pozemku je zriadené vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu pešo alebo autom v prospech žalobkyne a na ktorú nadväzuje cesta, ktorá vedie do intravilánu obce V. po parcele č. 980/1 a č. 985 vo vlastníctve Obce V., pričom sa jedná o miestnu a účelovú komunikáciu. Z uvedeného mal zrejmé, že žalobkyňa má prístup k svojmu rodinnému domu stojacemu na parcele č. 785/6 z obce V. cez cestu vedúcu cez parcely č. 980/1 a 980/5, ďalej pokračuje k svojmu domu cez parcelu č. 786/1 vo vlastníctve pána K., ku ktorej má zriadené vecné bremeno a následne sa dostane pred svoj rodinný dom na parcelu č. 785/1, ktorá je vo vlastníctve Mesta C., a teda ide o verejné priestranstvo, pričom táto parcela bezprostredne hraničí s parcelou č. 785/11, ktorá patrí žalobkyni. Z vykonaného dokazovania je teda zrejmé, že žalobkyňa má pohodlný prístup k verejnej komunikácii bez akýchkoľvek problémov a vecné bremeno cez parcelu vo vlastníctve žalovanej by jej tento prístup

žiadnym spôsobom nezabezpečilo. Vo vzťahu k vecnému bremenu, spočívajúcemu v práve prechodu peši cez parcelu vo vlastníctve žalovanej mal zato, že je absolútne nedôvodné, pretože žalobkyňa má zabezpečený prístup na svoju parcelu priamo z verejného priestranstva, pričom na prechod povedľa svojho rodinného domu po hranicu pozemku jej zostáva cca 2,5 m, čo je absolútne dostačujúce. Rovnako má zabezpečený prístup k verejnej komunikácii aj nákladným vozidlom priamo pred hranicu svojho pozemku, a to parcelu č. 785/11, pričom to, že chce vojsť nákladným motorovým vozidlom až na zadný dvor za svojím domom tak, že by mala v zmysle geometrického plánu zriadené vecné bremeno čiastočne cez susediacu parcelu žalovanej č. 785/14, by zasahovalo nad obvyklú mieru do vlastníckeho práva žalovanej, a preto sa mu javilo ako neúčelné a vychádzajúce z istej miery pohodlnosti žalobkyne. Navyše Mesto C. nesúhlasilo s uložením čohokoľvek na jeho pozemku (parc.č. 780/1), čo nie je totožné s termínom zložiť na nevyhnutný čas. Žalobkyňa nemusí drevo na tomto pozemku ukladať, len na nevyhnutný čas zložiť, aby ho pomocou osobného motorového vozidla, príp. s príviesným motorovým vozíkom, eventuálne s fúrikom, navozila na svoj dvor. Rovnako je to s prechodom cez parcelu pána K. (č. 786/1), kde má žalobkyňa zriadené vecné bremeno a v žiadnom prípade tam nepotrebuje drevo ukladať, ale ho tadiaľ len autom premiestniť na hranicu svojho pozemku. Pokiaľ žalobkyňa argumentovala dohodou, ktorá bola podmienkou pre odkúpenie pozemkov ňou a žalovanou od Mesta C., tak práve z tejto dohody vyplýva, že sa ráta s rozdelením susediacich pozemkov medzi ich rodinnými domami na polovicu, čo sa aj stalo. Pokiaľ ďalej žalobkyňa argumentovala a svedkovia čestnými prehláseniami mali potvrdiť, že ani vjazd osobným motorovým vozidlom po jej pozemku povedľa jej rodinného domu nie je možný kvôli tomu, že ide o strmý kopec, mal na základe ohliadky vykonanej na mieste samom zato, že žiadny strmý kopec sa tam nenachádza, čo je zrejmé aj z fotodokumentácie a pokiaľ ide o riziko blata, sklznutia a pod., nič nebráni žalobkyňi, aby si svoju časť parcely povedľa rodinného domu upravila akýmkoľvek jej potrebám zodpovedajúcim spôsobom. Preto, vychádzajúc z uvedených skutočností, žalobu v celom rozsahu zamietol. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a žalovanej, ktorá mala vo veci plný úspech, ho voči žalobkyňi priznal v rozsahu 100%.

2. Proti uvedenému rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), e), f), g) CSP a žiadala ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudok považovala za prekvapivý, pretože na záver pojednávania dňa 07.02.2020 súd uviedol, že mu majú byť doručené návrhy na odplatnosť vecného bremena pre prípad, že by bolo zriadené. Ak dovtedajšia dôkazná situácia odôvodňovala takúto výzvu, po tomto dátume neexistuje v reťazi dôkazov nič, čo by ju mohlo zmeniť. Zameranie sa na odplatnosť vecného bremena je umožnené tým, že jeho existencia je preukázaná. Následne boli predkladané len dôkazy, ktoré už len dokresľovali preukázané skutkové tvrdenia a jej dôkazná aktivita nebola zameraná aj na získanie iných dôkazov. Súd vybral z navrhnutých a vykonaných dôkazov len tie, ktoré mu pasovali a ostatné buď opomína, alebo im dáva iný obsah. Mesto C. sa dopytovala, či súhlasí so zložením palivového dreva, pričom s uložením nesúhlasilo, z čoho je zrejmé, že pojmu zloženie/uloženie pristupuje totožne, čo zodpovedá aj Slovenskému synonymickému slovníku, pričom opačné tvrdenie súdu vykazuje vysokú mieru špekulatívnosti. Mailový dopyt z dňa 30.02.2020 súd prvej inštancie napriek návrhu nevykonal, pričom patrí medzi tie dôkazy, ktoré ak by boli vykonané, by sťažili argumentáciu odôvodnenia napadnutého rozsudku. Na preukázanie nesprávnosti názoru súdu prvej inštancie sa opätovne obrátila na Mesto C., ktoré v stanovisku zo 14.07.2020 nesúhlasilo s uložením, zložením ani položením palivového dreva na jeho pozemky, a to ani nevyhnutný čas. Žiadnu z týchto listín nemohla predložiť v konaní pred súdom prvej inštancie, pretože tento ani nenaznačoval, že jeho úvahy budú smerovať k takejto svojvôli. Podobne sa súd postavil aj k ďalším ňou navrhnutým dôkazom, ktoré však vykonal, a to k čestným vyhláseniam B. I. a M. Z.. Súd ich obsah síce uvádza v odôvodnení, no pri hodnotení dôkazov ich úplne opomína, pričom ide o osoby, ktoré sú vodičmi z povolania a ktoré boli daný terén obzrieť a obaja sa vyjadrili, že doprava príviesným vozíkom do jej dvora nie je možná (I.), resp. hrozí vznik škody (Z.) a z obidvoch vyplýva nevhodnosť prístupovej cesty danej úzkym priechodom a prítomnosťou briezku vo vzťahu k chyteniu podvozku pri ťažkom náklade, pričom názor súdu po ohliadke, že by sa tam dalo dôjsť autom s príviesom, je ničím neodôvodnený, keďže súd takúto skúsenosť ani znalosť nemá. Rovnako ako pri posudzovaní pojmu uloženie palivového dreva, aj pri posudzovaní strmosti kopca ide o laickú svojvoľnú aktivitu súdu. Uvedeným procesným postupom jej súd znemožnil uskutočňovať jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pretože má právo navrhovať dôkazy a tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu náležite sa s dôkaznou situáciou vysporiadať, k čomu nedošlo. Pretože dôkazná aktivita sa uberala k platnosti vecného bremena, predložila záver zo stretnutia 21.01.2019, ku ktorému sa dostala až po doručení rozsudku, z ktorého je zrejmé, že problémom nebol prístup ťažkými vozidlami, čo jej žalovaná podľa

jej vlastných slov umožňovala, ale údajné parkovanie na jej pozemku, čo vylučuje tvrdenia súdu o jej pohodlnosti, tak isto ako aj výsluch zaťa žalovanej M. K.. Ďalej uviedla, že v konaní nebolo sporné, že ročne potrebuje cca 20 m³ dreva, čo predstavuje 20 ton, pri ktorej hmotnosti nemôže drevo zložiť na žiadnom pozemku v okolí jej domu, hoci súd tvrdí opak, z ktorého dôvodu je taktiež tvrdenie o jej pohodlnosti nefér, pričom z čestného vyhlásenia M. Z. vyplýva, že nákladné auto by sa muselo nahradiť desiatkami privesných vozíkov, ak by to bolo vôbec možné. Čiastočne súhlasil iba, čo sa týka práva prechodu peši cez parcelu vo vlastníctve žalovanej, pričom aj keď sa presúva po určitom pozemku motorovým vozidlom, môže nastať situácia, že potrebujete vozidlo obslúžiť a po danom pozemku musíte prejsť. Súd mal zohľadniť však aj to, že zriadenie vecného bremena v tomto prípade predstavuje určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi vlastníkom stavby, ku ktorej nie je žiadny prístup a vlastníkom príľahlého pozemku, a to aplikáciou ust. § 216 ods. 2 CSP.

3. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť s tým, že pokiaľ sa jedná o predložené novoty v odvolacom konaní, nemal by na ne odvolací súd prihliadnuť. Poukázala na to, že žalobkyňa konkrétny návrh na prípadnú výšku odplaty nepredložila a ona si po celý čas, čo spolu ako susedia žijú, nikdy nedovolila to, čo žalobkyňa. Čo sa týka pohybu medzi domami, kde bývajú, má presne tak istý koridor slúžiaci ako vstup - prechod k zadnej časti domu a záhrady a bez problémov zvláda manipuláciu s drevom v takisto širokej časti, ako má k dispozícii žalobkyňa. Rozhodnutie súdu nemala za prekvapivé, pretože riadnym spôsobom vykonal všetky dôkazy slúžiace na rozhodnutie vo veci. Práve žalobkyňa zavádzala súd nepravdivými tvrdeniami, že má strmý kopec, čo bolo vyvrátené, pričom ak sa na pozemku nachádza terénna nerovnosť, má možnosť si ho prostredníctvom techniky upraviť a spevniť. Pritom motorové vozidlá nemajú problém byť zaparkované u žalobkyne práve na miestach, ktoré označila ako strmý kopec a táto parkuje bez problémov aj vo svojom dvore. Pokiaľ Mesto C. nesúhlasí s uložením ani zložením dreva na svojom pozemku, žalobkyňa má stále možnosť pripraviť si drevo priamo v lese, resp. na sklade, kde si ho môže narezať a naštiepať priamo na dĺžku ako potrebuje a v takomto formáte si ho povozit' na vozíku, príp. na menšom nákladnom vozidle, a nemusí sa odvolávať na ťažké nákladné vozidlo Praga V3S. V prípade, že by žalobkyňa nemohla zložiť drevo na pozemkoch Mesta C., len pár desiatok metrov od jej domu sa nachádza denne využívaná parcela č. 980/1 vo vlastníctve Obce V., kde mohla požiadať obec o zloženie paliva s tým, že tu by mohla zložiť aj palivo vo formáte metrovice a v takejto forme ho prefúrikovať cez parcelu pána K. až na svoju záhradu bez toho, aby ju výrazne obmedzovala vo svojom vlastníctve. K zápisu zo stretnutia z roku 2019 poukázala na to, že tento dôkaz mohla žalobkyňa zadovážiť v konaní pred súdom prvého stupňa vzhľadom aj na dĺžku jeho trvania. V minulosti umožnila žalobkyňi prechod nákladným vozidlom cez jej pozemok, avšak táto to začala zneužívať, parkovať svoje vozidlá na svojom pozemku a na ostatné účely využívala jej pozemok, pričom vznikla aj škodová udalosť.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej zotrvala na dôvodoch uvádzaných v odvolaní. Ďalej uviedla, že od začiatku konania bolo zrejmé, že pokiaľ ide o motorové vozidlá, je s nimi možné sa dostať ku nej do dvora, pričom žalovaná počas konania sa nikdy nezmenila o upchatom prístupovom koridore a jej tvrdenie o menších nákladných motorových vozidlách na prevoz dreva mala uviesť v konaní pred súdom prvej inštancie. Tvrdenie o parcele č. 980/1 je novým skutkovým tvrdením, ktoré navyše nie je opreté o žiadne dôkazy. Poukázala na to, že žalobou nechcela nič iné, iba to, aby sa stav, ktorý celé roky rešpektovali, platil aj naďalej.

5. Žalovaná vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej ďalej uviedla, že táto má možnosť dostať sa na zadný dvor nielen popri západnej strane svojho domu po svojom pozemku, ale takisto zo strany východnej, kde je tiež obdobný koridor, priestor medzi jej domom a domom jej dcéry a zaťa. Poukázala na to, že žalobkyňa by si mala zobrať príklad z toho, ako ona a jej rodina vozia drevo na fúrikoch na zadnú časť ich pozemku ručne a zvládajú situáciu bez toho, aby žalovali protistranu len kvôli pohodlnosti a ješitnosti.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako správny potvrdil, vrátane nadväzujúceho výroku o nároku na náhradu trov konania.

7. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedla v rámci odvolacieho konania žalobkyňa, konštatuje, že súd prvej inštancie

vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal potrebné dokazovanie a následne dospel k správny skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani žalobkyňa vo svojom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie neysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav v prijatých právnych záveroch. Z odôvodnenia rozhodnutia pritom vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

8. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím námietkam žalobkyne krajský súd dopĺňa, že podľa ust. § 151o ods. 3 OZ, ak nie je vlastníkom stavby zároveň vlastníkom príľahlého pozemku a prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak, súd môže na návrh vlastníka stavby zriadiť vecné bremeno v prospech vlastníka stavby, spočívajúce v práve cesty cez príľahlý pozemok. Uvedeným je riešený možný konflikt výkonov vlastníckych práv s možnosťou zriadenia vecného bremena rozhodnutím súdu v podobe práva cesty cez cudzí pozemok. Pod právom cesty cez cudzí pozemok je potrebné rozumieť nielen právo prechodu, ale aj právo prejazdu, ak je to pre riadne využitie nehnuteľnosti potrebné. Základnými predpokladmi pre zriadenie vecného bremena podľa citovaného ustanovenia, ktoré spočívajú v potrebe zabezpečiť prístup k stavbe je, že vlastníkom stavby nemá prístup k tejto stavbe a prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak. Pritom za príľahlý pozemok je treba považovať pozemok, ktorý bezprostredne susedí, ale aj pozemok, ktorý bezprostredne nesusedí s pozemkom stavby, ale je nevyhnutný pre zriadenie práva cesty. Povinnosť zriadiť vecné bremeno súd nemá aj vtedy, ak jeho zriadenie by malo za následok také obmedzenie vlastníckych práv, ktoré by bolo vo výraznom nepomere k výkonom vlastníckych práv vlastníka stavby, preto pri úvahe, či zriadi alebo nezriadi vecné bremeno, sa musí zobrať na zreteľ aj princíp proporcionality.

9. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne dokázané a medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa ako vlastníčka rodinného domu postaveného na parcele č. 785/6, ako aj príľahlého pozemku parcela č. 785/11, ktorý susedí s parcelou č. 785/14, vlastnícky patriacej žalovanej, má prístup k svojmu rodinnému domu zabezpečený cez parcelu č. 785/11, parcelu č. 980/1 a 980/5, ktoré sú verejnými komunikáciami vo vlastníctve Obce V., ďalej cez parcelu č. 786/1 vo vlastníctve O. K., ku ktorej má zriadené vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu pešo a autom a parcelu č. 785/1, ktorá je vo vlastníctve Mesta C. a ktorá je verejným priestranstvom a bezprostredne hraničí s parcelou č. 785/11. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa prístup k svojmu rodinnému domu, tak ako to správne konštatoval súd prvej inštancie, preto nie je splnená základná hmotnoprávna podmienka pre vyhovieť žalobe, a táto bola správne zamietnutá. Krajský súd pritom zdôrazňuje, že právo cesty je núdzovým riešením a nemožno ním vynucovať prístup k stavbe cez príľahlý pozemok patriaci inému vlastníkovi, aj keby bol tento prístup pre vlastníka stavby výhodnejší, tak ako v tomto spore pre dovoz palivového dreva nákladným vozidlom.

10. Vychádzajúc z uvedeného sú potom pre posúdenie veci irelevantné tvrdenia žalobkyne ohľadne zloženia a uloženia palivového dreva na parcele Mesta C., ďalej skutočností obsiahnuté v čestných prehláseniach vodičov, aj stanovisko Mesta C. predložené v odvolacom konaní, a to v rozpore s ust. § 366 písm. d) CSP, keďže ho mohla uplatniť už pred súdom prvej inštancie. Z obsahu spisu, konkrétne zápisnice z pojednávania zo dňa 7.2.2020 nevyplýva, že súd prvej inštancie uviedol predbežné právne posúdenie vo veci o existencii nároku žalobkyne (§ 181 ods. 2 CSP), ktorým by mohla byť žalobkyňa zavedená pri navrhovaní dôkazov a pre ktoré by bolo pre ňu rozhodnutie prekvapivé, keď súd musí náhradu za zriadenie vecného bremena skúmať aj bez návrhu, keďže tu ide o prípad, keď z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi stranami (§ 216 ods. 2 CSP).

11. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia aj k ďalšej odvolacej námietke žalobkyne krajský súd dopĺňa, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV.ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I.ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, príp. sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov. Nevykonanie navrhovaného dôkazu by bolo porušením práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR len vtedy,

ak tento mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť, k čomu však vzhľadom na horeuvedené v tomto spore nedošlo.

12. Vychádzajúc aj z uvedených skutočností, vysporiadajúc sa s podstatnými námietkami žalobkyne, či už v prvoinštančnom alebo odvolacom konaní, súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil, vrátane výroku o nároku na náhradu trov konania, ktoré priznal žalovanej vzhľadom na jej plný úspech podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v plnom rozsahu.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní plne úspešnej žalovanej ho taktiež priznal v plnom rozsahu.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom

rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).